

Konstantin Dmitrijevič Balmont

Včela

Krásna je bytosť včely,
ona letiac nezneje pustotou
od peľnice kvetov cestou k hromu
jestvuje vernejšie vo svete ako orly.
Vezmúc nektár v ústrojenstvo svoje, z tejto hmly
tam v úle, čujúc sladkú istotu
med oddá korýtku voskovému,
v ňom šest'násobne utvrdzujúc uhly,
a zo žiaľu kvapku jedu vpustí v plásty,
aby med neskvasil tam. Úľ – dom
kvety prešli – včela sa zabudla v sne
jej sníva sa chrám. V žiare zlatistej
Ikony. Sviece. Vrchné výšiny
ich chór spieva i zvon-ako hrom.